

Moduł 3. Polityki szkolne i krajowe ramy przeciwdziałania znęcaniu się

W tym module omówiono krajowe i szkolne polityki antyprzemocowe w Europie, ze szczególnym uwzględnieniem wdrażania skutecznych strategii prewencyjnych. Dokument ten, przeznaczony dla nauczycieli, zapewnia praktyczne ramy do tworzenia jasnych zasad, zrozumienia obowiązków prawnych i wdrożenia podejścia „Całościowa Szkoła” w celu tworzenia bezpieczniejszego środowiska edukacyjnego. Analizując polityki z Włoch, Polski, Macedonii Północnej, Turcji i Rumunii, nauczyciele zapoznają się z najlepszymi praktykami w zakresie zwalczania przemocy i wspierania inkluzywnych społeczności szkolnych.

**Co-funded by
the European Union**

Przegląd europejskich działań przeciwko znęcaniu się Polityki

Chociaż w Unii Europejskiej brakuje ujednoliconych, wiążących przepisów antyprzemocowych we wszystkich państwach członkowskich, istnieją istotne zalecenia, ramy i mechanizmy prawne, które pomagają krajom skutecznie zwalczać nękanie. Działają one głównie poprzez ramy praw człowieka, politykę edukacyjną i przepisy dotyczące bezpieczeństwa cyfrowego.

Konwencja Narodów Zjednoczonych o Prawach Dziecka (UNCRC) z 1989 r. stanowi podstawę działań na rzecz ochrony dzieci na całym świecie. Kilka artykułów porusza kwestie związane z nękaniami:

- Artykuł 16 chroni dzieci przed arbitralną ingerencją w ich prywatność, przeciwdziałając cyberprzemocy w kwestii
- Artykuł 19 nakazuje ochronę przed wszelkimi formami przemocy fizycznej lub psychicznej, w tym znęcaniem się
- Artykuł 37 gwarantuje, że żadne dziecko nie będzie poddawane okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu, co ma zastosowanie w przypadku poważnych przypadków znęcania się

Zalecenie CM/Rec(2018)7 Rady Europy promuje prawa dzieci w środowisku cyfrowym, przeciwdziałając cyberprzemocy na podstawie kilku kluczowych zasad:

Ochrona godności i

Bezpieczeństwo

Państwa członkowskie muszą chronić godność, bezpieczeństwo oraz integralność fizyczną i psychiczną dzieci, chroniąc je przed wszelkimi formami przemocy, nękania, wykorzystywania i nadużyć w środowisku cyfrowym. środowiskach.

Umiejętności cyfrowe i kompetencje

Państwa powinny zapewnić dzieciom

niezbędne umiejętności i wiedzę umożliwiające korzystanie ze swoich praw w środowisku cyfrowym, w tym edukację na temat kompetencji cyfrowych i bezpieczeństwa w sieci, która pomoże rozpoznawać i przeciwdziałać zagrożeniom, takim jak zastraszanie.

Udział dzieci

Państwa członkowskie powinny aktywnie włączyć dzieci w tworzenie i wdrażanie polityk dotyczących ich praw w świecie cyfrowym, doceniając ich wyjątkowe spojrzenie na wyzwania, z jakimi borykają się w sieci.

Ochrona grup wrażliwych

Państwa powinny uznać, że niektóre dzieci

4osoby niepełnosprawne, pochodzące z mniejszości lub ze społeczności marginalizowanych4mogą być narażone na większe ryzyko nękania i zastraszania w Internecie, co wymaga zastosowania dostosowanych środków ochronnych.

Komisja Europejska konsekwentnie podkreśla wagę ochrony dzieci przed nękaniami poprzez inicjatywy takie jak Strategia UE na rzecz praw dziecka (2021–2024) oraz inicjatywa „Lepszy internet dla dzieci” (BIK), która przeciwdziała cyberprzemocy poprzez zasoby dotyczące kompetencji cyfrowych i bezpieczeństwa. Ponadto, ramy programu „Edukacja i szkolenia 2020” (ET2020) zachęcają państwa członkowskie do przyjęcia podejścia obejmującego całą szkołę w celu przeciwdziałania nękaniam.

Przegląd włoskich działań przeciwko zastraszaniu Polityki

We Włoszech wdrożono kompleksowe przepisy mające na celu zapobieganie i zwalczanie nękania, ze szczególnym uwzględnieniem cyberprzemocy. Dyrektywa MIUR nr 1455/06 ustanawia wytyczne dla szkół dotyczące zapobiegania i radzenia sobie z nękaniami, promując kulturę szkoły inkluzywnej, opartą na szacunku i solidarności.

Ustawa 71/2017 odnosi się konkretnie do rosnącego zjawiska cyberprzemocy, ustanawiając środki zapobiegawcze i przeciwdziałające temu zjawisku, wprowadzając sankcje dla sprawców i definiując odpowiedzialność platform internetowych. Szkoły muszą przeszkolić personel i uczniów w zakresie zagrożeń związanych z cyberprzemocą i zapewnić odpowiednie wsparcie psychologiczne do ofiar.

W 2024 roku ustawa 70/2024 uzupełniła poprzednie przepisy, wprowadzając szczegółowe regulacje dotyczące znęcania się, wzmacniając działania przeciwko przemocy psychicznej i cyfrowej. Ustawa ta kładzie nacisk na szkolenia nauczycieli i działania podnoszące świadomość, zobowiązując szkoły do przyjęcia rozporządzenia w sprawie zapobiegania i zwalczania znęcania się i cyberprzemocy, a także wewnętrznego kodeksu dotyczącego zgłaszania i oceny przypadków.

Podstawowy/Uniwersalny Zapobieganie	Wtórne/Selektywne Zapobieganie	Trzeciorzędne/Wskazany Zapobieganie
Szkoły muszą wdrożyć uniwersalne strategie prewencyjne skierowane do całej populacji szkolnej, tworzące pozytywny klimat i promujące relacje oparte na szacunku.	Skoncentrowane interwencje dla grup ryzyka, zapewniające dodatkowe wsparcie i monitoring dla uczniów, którzy mogą być bardziej podatni na znęcanie się.	Konkretne interwencje w przypadku zidentyfikowanych przypadków znęcania się, obejmujące wsparcie dla ofiar, konsekwencje dla sprawców i strategie resocjalizacji.

Sankcje i obowiązki

Sankcje dla sprawców znęcania się różnią się w zależności od powagi incydentów. We wszystkich przypadkach stosuje się środki dyscyplinarne, natomiast w przypadku poważnych przestępstw może zostać wszczęte postępowanie karne. Ustawa 71/2017 nakłada na platformy społecznościowe obowiązek usuwania obraźliwych treści i współpracy z władzami. Szkoły muszą niezwłocznie interweniować i zgłaszać przypadki znęcania się właściwym organom.

Ustawa 70/2024 wprowadza sankcje administracyjne dla placówek oświatowych, które nie wdrażają polityki prewencyjnej i interwencyjnej. Proponuje również obowiązkowe programy psychoedukacyjne dla sprawców znęcania się, mające na celu resocjalizację, a nie wyłącznie karę.

Obowiązki prawne dla Włochów Szkoły i nauczyciele

Włoskie szkoły mają jasno określone obowiązki prawne dotyczące przypadków znęcania się. Zgodnie z dyrektywą MIUR nr 1455/06 oraz wytycznymi MIUR (2015 i 2021) szkoły muszą podejmować środki zapobiegawcze i niezwłocznie interweniować w przypadku wystąpienia znęcania się.

Obowiązki zapobiegawcze

Szkoły muszą tworzyć środowisko inkluzywne i bezpieczne środowisko. Obejmuje to działania skoncentrowane na szacunku, edukacji na temat różnorodności i rozwoju empatii.

Wczesna interwencja

W przypadku wystąpienia znęcania się, szkoły muszą niezwłocznie interweniować, aby chronić ofiary i reagować na zachowania agresorów. Należy wdrożyć wewnętrzny protokół umożliwiający natychmiastowe działania, w tym zgłaszanie przypadków odpowiednim władzom i angażowanie rodziców.

Monitorowanie i raportowanie

Szkoły muszą stale monitorować sytuację, aby wykrywać oznaki znęcania się i zapobiegać jego nawrotom. W razie potrzeby szkoły muszą niezwłocznie zgłaszać naruszenia policji lub innym właściwym służbom.

Ochrona ofiar

Szkoły muszą zapewnić ofiarom znęcania się wsparcie psychologiczne, gwarantując im dostęp do odpowiednich zasobów, aby móc radzić sobie z psychologicznymi konsekwencjami nadużyć.

Obowiązki nauczyciela

Nauczyciele mają szczególne obowiązki prawne dotyczące przypadków znęcania się. Ustawa 71/2017 i Dyrektywa MIUR nr 1455/06 stanowią, że nauczyciele muszą:

- Zgłoś natychmiast: W przypadku stwierdzenia znęcania się nauczyciele muszą niezwłocznie powiadomić dyrekcję szkoły
- Wczesna interwencja: Nauczyciele muszą podjąć natychmiastowe działania, gdy są świadkami znęcania się, powstrzymując agresywne zachowanie i chroniąc ofiary
- Weź udział w ciągłym szkoleniu: Nauczyciele muszą uczestniczyć w programach szkoleniowych dotyczących znęcania się i cyberprzemocy, aby rozpoznawać oznaki i skutecznie radzić sobie z przypadkami
- Chroń prywatność: Nauczyciele muszą szanować prywatność uczniów, zapewniając jednocześnie podjęcie niezbędnych działań

Obowiązki rodzicielskie

Rodzice ofiar powinni zgłaszać przypadki znęcania się do szkoły w celu wszczęcia postępowania interwencyjnego.

Rodzice sprawców mają obowiązek zapewnić swoim dzieciom edukację i podjąć środki dyscyplinarne w domu. W poważnych przypadkach rodzice mogą zostać ukarani. odpowiedzialni za czyny swoich dzieci.

Obowiązki ucznia

Uczniowie, którzy padli ofiarą znęcania się, mają prawo zgłosić przypadek znęcania się władzom szkoły lub innym odpowiednim osobom.

Uczniowie będący świadkami incydentów proszeni są o zgłaszanie ich władzom szkoły lub członkom rodziny, nie ma jednak ścisłych zobowiązań prawnych w tym zakresie.

Przegląd polskiego przeciwdziałania znęcaniu się Polityki

Polskie przepisy i regulacje kładą nacisk na tworzenie bezpiecznego i wspierającego środowiska szkolnego poprzez kilka kluczowych ram:

- Ustawa o systemie oświaty (Ustawa o systemie oświat z dnia 7 września 1991 r.)
- Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (zawiera przepisy antyprzemocowe)
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa w szkołach

Szkoły w Polsce muszą opracować własną politykę przeciwdziałania znęcaniu się, zgodną z wytycznymi krajowymi.

Obowiązki prawne szkół polskich

Szkoły w Polsce mają jasne obowiązki prawne w zakresie zapewnienia bezpiecznego i wspierającego środowiska:

Środki zapobiegawcze

Szkoły muszą wdrożyć kompleksowe programy zapobiegawcze dotyczące znęcania się, edukujące uczniów, nauczycieli i rodziców w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i reagowania na znęcanie się. incydenty.

Obowiązek zachowania ostrożności

Prawny obowiązek ochrony uczniów przed krzywdą podczas wszystkich zajęć szkolnych, w tym lekcji, przerw i zajęć pozalekcyjnych, obejmujący bezpieczeństwo fizyczne, dobre samopoczucie emocjonalne i ochronę przed znęcaniem się.

Mechanizmy raportowania

Szkoły muszą stworzyć jasne i dostępne kanały, dzięki którym uczniowie, rodzice i personel będą mogli zgłaszać przypadki znęcania się bez obawy przed odwetem.

Śledztwo i działanie

Po otrzymaniu zgłoszenia szkoły mają obowiązek niezwłocznie przeprowadzić dochodzenie, zebrać dowody, przesłuchać strony zaangażowane, zapewnić wsparcie ofiarom i wdrożyć odpowiednie środki dyscyplinarne wobec sprawców.

Obowiązki prawne dla Polaków

Nauczyciele i rodziny

Obowiązki nauczyciela

Nauczyciele w Polsce mają obowiązki zawodowe i prawne w zakresie przeciwdziałania znęcaniu się:

- **Obowiązek działania:** Nauczyciele muszą interweniować, gdy są świadkami lub zostaną poinformowani o przypadkach znęcania się, co wynika z ich szerszego obowiązku dbania o bezpieczeństwo i dobro uczniów
- **Obowiązkowe zgłaszanie:** Jeśli znęcanie się obejmuje działania, które mogą stanowić przestępstwa (przemoc fizyczna, groźby, nękanie), nauczyciele muszą zgłosić to administracji szkoły, a w poważnych przypadkach organom ścigania lub służbom ochrony dzieci.
- **Raportowanie wewnętrzne:** Nauczyciele muszą przestrzegać szkolnej polityki przeciwdziałania znęcaniu się i zgłaszać incydenty wyznaczonym organom w szkole.
- **Zapewnienie wsparcia:** Nauczyciele muszą zapewnić natychmiastową pomoc ofiarom, dbając o ich bezpieczeństwo i kierując je do odpowiedniej pomocy psychologicznej lub pedagogicznej
- **Dokumentacja:** Nauczyciele muszą dokumentować zdarzenia, których byli świadkami lub o których się dowiedzieli, przyczyniając się do rozwoju dokumentacji szkoły.

Niezgłoszenie przypadków znęcania się, zwłaszcza tych obejmujących czyny przestępcze, może skutkować podjęciem działań dyscyplinarnych przez szkołę lub konsekwencjami prawnymi na podstawie Kodeksu karnego.

Obowiązki rodziców i uczniów

Obowiązki rodzicielskie

Chociaż rodzice nie mają prawnego obowiązku zgłaszania przypadków znęcania się bezpośrednio władzom, ponoszą odpowiedzialność za bezpieczeństwo swoich dzieci w szkole. Powinni:

- Zgłaszać incydenty władzom szkoły, jeśli Twoje dziecko jest ofiarą lub świadkiem
- Współpraca ze szkołami w celu przeciwdziałania znęcaniu się, w tym uczestnictwo w spotkaniach i wspieranie inicjatyw przeciwdziałających znęcaniu się
- Wspieraj swoje dzieci, jeśli doświadczają znęcania się, w tym skorzystaj z poradnictwa lub innych form pomocy.
 zasoby

Obowiązki ucznia

Uczniowie są zachęceni, choć nie są prawnie zobowiązani, do zgłaszania przypadków znęcania się, których są świadkami lub których doświadczają. Ustawa o systemie edukacji kładzie nacisk na udział uczniów w tworzeniu bezpiecznego środowiska szkolnego. Zgłaszanie pomaga zapobiegać dalszym krzywdom i promuje pozytywną kulturę szkoły, chociaż nie ma bezpośredniego prawnego obowiązku zgłaszania przypadków znęcania się przez uczniów.

Przegląd północnomacedońskich sił anty-

Polityka przeciwdziałania zastraszaniu

W Macedonii Północnej wprowadzono różne ramy postępowania w przypadku znęcania się, zwłaszcza w środowisku edukacyjnym:

Ustawa o edukacji podstawowej nakłada na szkoły obowiązek przeciwdziałania przemocy, ochrony ofiar i prowadzenia działań prewencyjnych. Ministerstwo Edukacji i Nauki nadzoruje te reformy, aby zapewnić bezpieczniejsze środowisko edukacyjne.

W październiku 2023 r. Macedonia Północna ratyfikowała Konwencję nr 190 Międzynarodowej Organizacji Pracy w sprawie eliminacji przemocy i nękania w świecie pracy, ustanawiającą kompleksowe ramy zapobiegania przemocy i nękanii w miejscu pracy, w tym mobbingowi, oraz przeciwdziałania tym zjawiskom.

Obowiązki szkoły

Ustawa o szkolnictwie podstawowym i ramy prawne Ministerstwa Edukacji zawierają jasne wytyczne dla szkół dotyczące zwalczania przemocy i tworzenia bezpieczniejszego środowiska edukacyjnego. Szkoły muszą opracować własne polityki antyprzemocowe, zgodne z krajowymi ramami prawnymi, uwzględniając jednocześnie indywidualne potrzeby każdej instytucji.

Środki

1 Środki zapobiegawcze

Programy podnoszące świadomość, włączenie szacunku do programu nauczania, kodeks postępowania.

2 Reagowanie na incydenty

Mechanizmy raportowania, procedury dochodzeniowe, środki ochrony ofiar.

3. Szkolenie personelu

Rozpoznawanie sygnałów zastraszania, mediacje w konfliktach, protokoły prawne.

4. Rodzic i społeczność Uwikłanie

Udział w inicjatywach antyprzemocowych, współpraca z lokalnymi organizacjami pozarządowymi.

5. Monitorowanie i rozliczalność

Okresowe kontrole, raporty z postępów, dokumentacja incydentów.

6 Wsparcie dla ofiar

Edukacja online, współpraca z infolinią.

Obowiązki prawne w regionie północnym Macedonia

Obowiązki nauczyciela

Nauczyciele w Macedonii Północnej mają prawny obowiązek zgłaszania przypadków znęcania się. Ustawa o edukacji podstawowej wyraźnie zabrania dyskryminacji w procesie edukacyjnym z jakichkolwiek powodów, w tym ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową. Ustawa ta nakłada na szkoły obowiązek podejmowania działań w celu zapobiegania i rozwiązywania wszelkich przypadków znęcania się, formy przemocy i dyskryminacji w środowisku edukacyjnym.

Ustawa wymaga stworzenia regulaminu, który kompleksowo uregulowałby procedurę zgłaszania przypadków przemocy i ochrony uczniów. Ponadto przewiduje kary pieniężne dla dyrektorów szkół, którzy nie zgłoszą przypadków przemocy, znęcania się lub nękania właściwym organom.

Obowiązki rodziców i uczniów

W Macedonii Północnej rodzice i uczniowie nie mają konkretnych obowiązków prawnych w zakresie zgłaszania przypadków znęcania się, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Oczekuje się jednak, że szkoły i władze podejmą odpowiednie działania:

Rola rodziców

Chociaż rodzice nie mają prawnego obowiązku zgłaszania przypadków znęcania się, odgrywają oni kluczową rolę we wspieraniu swoich dzieci. Zachęca się ich do kontaktu ze szkołą, jeśli podejrzewają, że ich dziecko jest ofiarą znęcania się lub jest w nie zaangażowane. Ustawa o szkolnictwie podstawowym zachęca rodziców do aktywnego uczestnictwa w procesie edukacyjnym, w tym do zajmowania się problemami znęcania się, ale nie nakłada wprost obowiązku zgłaszania takich przypadków.

Rola uczniów

Podobnie jak rodzice, uczniowie nie są prawnie zobowiązani do zgłaszania przypadków znęcania się. Zachęca się ich jednak do mówienia o nich lub szukania pomocy u nauczycieli, pedagogów szkolnych lub innych odpowiedzialnych dorosłych. Szkoły zazwyczaj tworzą środowisko, w którym uczniowie są zachęceni do zgłaszania incydentów, ale wynika to z praktyk edukacyjnych, a nie z obowiązków prawnych.

Przegląd tureckich działań przeciwko znęcaniu się

Polityki

Turcja niedawno wzmocniła swoje podejście do przeciwdziałania znęcaniu się poprzez wprowadzenie istotnych zmian regulacyjnych. Wraz z nowelizacją Rozporządzenia w sprawie instytucji szkolnictwa średniego, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym 15 listopada 2022 r., „znęcanie się rówieśnicze” i „cyberprzemoc” są teraz oficjalnie uznawane za wykroczenia dyscyplinarne w szkołach średnich.

Uczniowie dopuszczający się znęcania się rówieśniczego podlegają karom dyscyplinarnym, od ostrzeżeń po zawieszenie w prawach ucznia. Dotyczy to uczniów, którzy nagrywają i udostępniają nagrania bez zezwolenia, a także tych, którzy negatywnie wpływają na rozwój społeczny lub emocjonalny innego ucznia.

Ramy prawne

W szerszym ujęciu, ustawa nr 5237 została stworzona w celu ochrony praw i wolności jednostki, porządku publicznego i bezpieczeństwa, praworządności, zdrowia publicznego, środowiska i pokoju społecznego, a jednocześnie zapobiegania przestępczości. Kluczowe zasady obejmują:

- Zasada legalności przestępstwa i kary: Nikogo nie można ukarać ani zastosować wobec niego środka zabezpieczającego za czyn, którego prawo nie uznaje za przestępstwo.
- Zasada równości wobec prawa i sprawiedliwości: Na sprawcę nakłada się karę i środek zabezpieczający proporcjonalny do wagi czynu, bez rozróżnienia między osobami.

Turecki Kodeks karny nr 5237 reguluje sankcje za przemoc poprzez kilka przepisów:

Siła i przemoc

Osoba, która stosuje siłę i przemoc, którym nie może się przeciwstawić lub uciec, jest uważana za sprawcę przestępstwa i nie wymierza się jej kary.

Niesprawiedliwa prowokacja

Osoba, która popełnia przestępstwo pod wpływem gniewu lub silnego bólu spowodowanego niesprawiedliwym czynem, otrzymuje łagodniejszy wyrok: od osiemnastu do dwudziestu czterech lat zamiast zastrzonego dożywocia i od dwunastu do osiemnastu lat zamiast dożywocia.

Torturować

Funkcjonariusz publiczny, który działa wobec osoby w sposób uwłaczający jej godności ludzkiej, powodując u niej cierpienie fizyczne lub psychiczne, podlega karze pozbawienia wolności od lat 3 do 12.

Zagrożenie

Kto grozi innej osobie, wspominając o napadzie na jej życie, nietykalność cielesną lub seksualną albo na życie jej bliskiego, podlega karze pozbawienia wolności od sześciu miesięcy do dwóch lat.

Ustawa nr 5651 dotyczy w szczególności nękania elektronicznego, nieautoryzowanego wykorzystywania danych osobowych, ataków typu fraping (fałszywe konta) i outing (publikowania prywatnych zdjęć z zamiarem wyrządzenia krzywdy).

Obowiązki szkolne w Turcji

Zgodnie z OKRĘGŁEM 2024/56 szkoły w Turcji mają określone obowiązki dotyczące bezpieczeństwa i środków przeciwdziałających znęcaniu się:

Bezpieczeństwo w środowiskach edukacyjnych

Władze szkół muszą podjąć niezbędne środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa wewnątrz i na zewnątrz szkoły oraz placówki, współpracując z odpowiednimi instytucjami i organizacjami w celu utrzymania bezpieczeństwa środowiskach.

Wykrywanie czynników ryzyka

Dyrektorzy szkół muszą identyfikować czynniki ryzyka, które mogą powodować przemoc w środowiskach edukacyjnych i podejmować niezbędne środki przeciwko priorytetowym czynnikom ryzyka i skutkom przemocy.

Usługi doradztwa i poradnictwa

Szkoły muszą zapewnić odpowiednie warunki i wsparcie kadrowe dla poradnictwa szkolnego i usług poradnictwa psychologicznego oraz Centrów Poradnictwa i Badań (RAM) w celu zapobiegania przemocy.

Bezpieczeństwo cyfrowe

Szkoły muszą zwiększyć wysiłki mające na celu rozwijanie u dzieci umiejętności bezpiecznego korzystania z przestrzeni cyfrowej oraz znajomości języków wirtualnych w celu zapobiegania cyberprzemocy.

Szkolenie w miejscu pracy

Wszyscy kierownicy w prowincjonalnych strukturach Ministerstwa muszą odbyć szkolenie w miejscu pracy na temat zapobiegania przemocy, co zapewni, że kadra kierownicza będzie przygotowana do wdrażania środków antymobbingowych.

Powiadomienie organów ścigania

O wszelkich sytuacjach priorytetowych, wykrytych przez dyrektorów szkół i placówek, które dotyczą bezpieczeństwa szkoły, należy niezwłocznie powiadomić jednostkę przełożoną oraz organy ścigania.

Obowiązki prawne dla Turków Nauczyciele, rodzice i uczniowie

Obowiązki nauczyciela

Nauczyciele w Turcji są prawnie zobowiązani do zgłaszania przypadków znęcania się, jeśli są ich świadkami lub się o nich dowiedzą. Obowiązek ten stanowi zarówno odpowiedzialność zawodową, jak i moralną, a nauczyciele mają prawo interweniować w takich sytuacjach. Niezgłoszenie lub niezajęcie się przypadkami znęcania się może skutkować podjęciem działań dyscyplinarnych wobec nauczycieli, którzy zaniedbują ten obowiązek.

Obowiązki rodziców i uczniów

W przypadku incydentów znęcania się w Turcji rodzice powinni postępować w sposób uporządkowany:

Przegląd rumuńskich działań przeciwko znęcaniu się Polityki

Rumunia wprowadziła kompleksowe regulacje dotyczące przeciwdziałania znęcaniu się w placówkach oświatowych. Dwa kluczowe rozporządzenia stanowią podstawę krajowych ram przeciwdziałania znęcaniu się:

ROZPORZĄDZENIE NR 4.343/2020

Niniejsze rozporządzenie zatwierdza normy metodyczne stosowania Ustawy o Edukacji Narodowej nr 1/2011 w sprawie przemocy psychicznej i znęcania się. Jego głównym celem jest ustanowienie zasad i procedur zapobiegania i zwalczania znęcania się w szkołach, zapewniając bezpieczne i zdrowe środowisko, w którym uczniowie mogą harmonijnie się rozwijać i osiągać swój potencjał.

Główne cele obejmują:

- Zapobieganie znęcaniu się poprzez informacje i szkolenia dla uczniów, nauczycieli i rodziców
- Zwalczanie mobbingu poprzez procedury zarządzania i rozwiązywania przypadków
- Informowanie i angażowanie społeczności poprzez debaty i współpracę międzyinstytucjonalną
- Monitorowanie i ocena skuteczności środków przeciwdziałania znęcaniu się poprzez okresowe raporty i analizę danych

Istotnym postanowieniem jest utworzenie w szkołach grup ds. przeciwdziałania znęcaniu się, w których skład wchodzi nauczyciele, rodzice i uczniowie w wieku 12 lat i starsi. Samorząd Uczniowski wyznacza „ambasadorów ds. przeciwdziałania znęcaniu się”, którzy działają na rzecz podnoszenia świadomości, identyfikowania przypadków znęcania się, mediacji w konfliktach, zachęcania ofiar do wsparcia i umożliwiania uczniom zgłaszania incydentów.

Numer zamówienia 6235/2023

Niniejsze zarządzenie ustanawia procedury postępowania w przypadkach przemocy wobec uczniów i personelu oświatowego, a także w sytuacjach związanych z przemocą w środowisku szkolnym oraz w przypadku podejrzenia przemocy wobec dzieci poza szkołą. Rozporządzenie ustanawia ujednolicone protokoły dotyczące identyfikacji, zgłaszania i postępowania w przypadkach przemocy, aby zapewnić bezpieczeństwo i dobrostan wszystkim członkom społeczności szkolnej.

Wymagania dotyczące zapobiegania

Szkoły muszą uwzględnić w swoich wewnętrznych regulaminach środki przeciwdziałające zastraszaniu, stworzyć mechanizmy anonimowego zgłaszania przypadków przemocy oraz informować dzieci i rodziców o tych procedurach. Szkoły muszą eliminować zagrożenia, w razie potrzeby wzywać służby ratunkowe oraz przywracać uczniom poczucie bezpieczeństwa fizycznego i emocjonalnego.

Ochrona ofiar

Aby zapobiec ponownej wiktyimizacji, zabrania się ponownego przesłuchiwania ofiar. W zależności od stopnia zaawansowania sprawy, przesłuchania stron zaangażowanych przeprowadza policja, wydziały ochrony dzieci lub przedstawiciele szkoły. Komunikacja z rodzicami musi odbywać się pod nieobecność ofiary, w obecności doradcy, w sposób poufny. spacje.

Rumuńskie sankcje za znęcanie się i Obowiązki szkoły

Rumuńskie prawo stanowi, że szkoły muszą ustanowić środki wsparcia i sankcje prawne dla osób zaangażowanych w incydenty znęcania się. Środki wsparcia mogą obejmować:

- Poradnictwo grupowe i/lub indywidualne dla uczniów dotkniętych chorobą
- Organizowanie i rekomendowanie udziału w spotkaniach tematycznych grup wsparcia
- Zajęcia rozwijające umiejętności społeczno-emocjonalne i strategie samoregulacji emocjonalnej
- Skierowanie na interwencję psychologiczną i psychoterapeutyczną
- Identyfikacja zasobów umożliwiających zatrudnienie terapeutów, którzy będą pomagać ofiarom lub agresorom w dłuższej perspektywie
- Działania mające na celu zwalczanie mowy nienawiści, dyskryminacji, marginalizacji i szkodliwych norm społecznych
- Mediacje w rozwiązywaniu konfliktów poprzez podejście naprawcze (z wyjątkiem ofiar przemocy ze względu na płęć)
- Przeniesienie do innej klasy/programu dla ofiar znęcania się na prośbę rodziców

Niedostosowanie się personelu szkoły do procedur zgłaszania przypadków przemocy i przeciwdziałania znęcaniu się stanowi wykroczenie dyscyplinarne i podlega karze zgodnie z Ustawą o szkolnictwie wyższym nr 198/2023.

Obowiązki nauczyciela

- Nauczyciel lub doradca szkolny, który zidentyfikuje przypadek znęcania się lub cyberprzemocy, jest odpowiedzialny za podjęcie interwencji w celu rehabilitacji ofiary
- Wszelkie przypadki przemocy wobec uczniów należy zgłaszać dyrekcji szkoły, powiatowej dyrekcji pomocy społecznej i ochrony dzieci oraz publicznej służbie pomocy społecznej na poziomie lokalnym.
- Nauczyciele muszą uczestniczyć w dochodzeniach, procesach potwierdzania i wdrażaniu celów planu rehabilitacji
- Nauczyciele są zobowiązani do organizowania zajęć dostosowanych do wieku uczniów, które pomogą im zrozumieć zjawisko przemocy i jej wpływ na dzieci i dorosłych

Obowiązki rodziców i uczniów

Chociaż rumuńskie prawo nie nakłada na rodziców obowiązku zgłaszania przypadków znęcania się, ustanawia jasne procedury na wypadek wystąpienia takich incydentów:

Obowiązki ucznia

Uczniowie muszą ustnie i pilnie poinformować dyrektora o przypadkach znęcania się wśród rówieśników. Stworzy to kanał umożliwiający natychmiastowe zgłaszanie przypadków, które umożliwią szybką interwencję.

Zaangażowanie rodziców

W przypadku wystąpienia przypadków znęcania się dyrektorzy szkół muszą ustnie i pilnie powiadomić rodziców/przedstawicieli prawnych uczniów, których to dotyczy, i poprosić ich o przybycie do szkoły w celu pomocy w opanowaniu sytuacji. w najlepszym interesie dziecka.

Wprowadzenie do całej szkoły

Podjęcie (WSA)

Całościowe podejście szkolne (WSA) to kompleksowa, systemowa strategia angażująca wszystkich członków społeczności szkolnej – nauczycieli, uczniów, personel, rodziców i lokalnych interesariuszy – w zapobieganie znęcaniu się i tworzenie pozytywnego środowiska szkolnego (UNESCO, 2017).

Podjęcie to wykracza poza rozwiązywanie pojedynczych przypadków znęcania się i ma na celu promowanie kultury szacunku i integracji w całej społeczności szkolnej.

Podstawowe zasady podjęcia do całej szkoły

WSA uznaje, że znęcanie się jest złożonym problemem społecznym, który wpływa na całą społeczność szkolną.

nauczyciele, pracownicy, uczniowie i rodzice dzielą się odpowiedzialnością za zapobieganie i rozwiązywanie problemu znęcania się.

Elementy całości

Podjęcie szkolne

Środowisko integracyjne

Szkoły wdrażające WSA regularnie organizują warsztaty integracyjne i tworzą systemy wsparcia rówieśniczego, które zachęcają uczniów do mentoringu i wspierania kolegów z klasy o różnym pochodzeniu.

Inicjatywy te pomagają stworzyć kulturę szkolną, w której różnice są doceniane, a nie krytykowane.

Rozszerzenie społeczności

WSA zachęca szkoły do rozszerzenia inicjatyw przeciwdziałających znęcaniu się na szerszą społeczność poprzez współpracę z lokalnymi organizacjami, agencjami rządowymi i liderami społeczności.

Dzięki temu powstaje szersza sieć wsparcia dla uczniów, a uczniowie dowiadują się, że znęcanie się nie jest nigdzie tolerowane.

Partnerstwa oparte na współpracy

Szkoły współpracują z lokalnymi organizacjami pozarządowymi, centrami społecznościowymi i organami ścigania w celu opracowania wspólnych programów mających na celu zapobieganie znęcaniu się zarówno na terenie szkoły, jak i poza nią.

Partnerstwa te wykorzystują różnorodną wiedzę specjalistyczną i zasoby w celu tworzenia skuteczniejszych interwencji.

Spójne komunikaty

Wszystkie zainteresowane strony, od nauczycieli po kierowców autobusów, Pracownicy stołówki otrzymują szkolenie na temat szkolnej polityki przeciwdziałania znęcaniu się i uczą się, jak reagować na incydenty.

Dzięki temu uczniowie otrzymują spójne informacje na temat oczekiwań dotyczących zachowania przez cały okres nauki w szkole.

Ramy wdrażania

Wdrożenie podejścia obejmującego całą szkołę wymaga systematycznego planowania i koordynacji:

Ocena

Przeprowadź kompleksową ocenę aktualnej atmosfery w szkole, w tym ankiety wśród uczniów, personelu i rodziców, aby zidentyfikować konkretne problemy związane z zastraszaniem i obszary wymagające poprawy.

Rozwój polityki

Stwórz jasne i kompleksowe polityki antymobbingowe, uwzględniające opinie wszystkich zainteresowanych stron. Polityki powinny definiować zachowania związane z mobbingiem, określać procedury zgłaszania, określać konsekwencje i opisywać strategie zapobiegania.

Budowanie potencjału

Zapewnij szkolenia dla całego personelu szkoły, w tym nauczycieli, administratorów, doradców i personelu pomocniczego, w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i reagowania na znęcanie się. Upewnij się, że uczniowie otrzymują odpowiednią do wieku edukację na temat znęcania się.

Modyfikacja środowiska

Wprowadź zmiany fizyczne i kulturowe, aby stworzyć bardziej pozytywne środowisko szkolne, np. zwiększony nadzór w miejscach, w których dochodzi do znęcania się, organizację klas sprzyjającą współpracy oraz inicjatywy na rzecz pozytywnego zachowania w całej szkole.

Monitorowanie i ocena

Regularnie zbieraj dane dotyczące przypadków znęcania się, wdrażania polityki i klimatu w szkole, aby ocenić skuteczność i wprowadzić niezbędne zmiany w podejściu.

Praktyczne kroki

Faza 1: Budowa fundamentów

1. Utwórz Komitet Koordynacyjny

Utwórz zróżnicowany zespół, w którego skład wejdą administratorzy, nauczyciele, personel pomocniczy, uczniowie, rodzice i przedstawiciele społeczności.

Komitet ten będzie kierować planowaniem, wdrażaniem i monitorowaniem WSA inicjatywa.

Upewnij się, że komitet ma jasno określone przywództwo, regularne harmonogramy spotkań i zdefiniowane role dla członków.

2 Przeprowadź kompleksowe Ocena

Zbierz dane na temat bieżącej sytuacji związanej z zastraszaniem, przeprowadzając anonimowe ankiety, grupy fokusowe i przeglądając raporty dotyczące incydentów. Zidentyfikuj wzorce, punkty zapalne i konkretne formy znęcania się powszechne w Twojej szkole.

Oceń istniejące zasady, procedury i działania zapobiegawcze, aby ustalić mocne i słabe strony.

3. Opracuj wspólną wizję

Na podstawie wyników oceny stwórz jasną wizję szkoły wolnej od znęcania się.

Upewnij się, że wizja ta jest zgodna z misją szkoły szersze wartości i misja.

Zaangażuj wszystkie strony zainteresowane w rozwój tej wizji, aby zbudować poczucie odpowiedzialności i zaangażowania.

4. Utwórz kompleksowe działanie Plan

Opracuj szczegółowy plan obejmujący konkretne cele, strategię, harmonogramy, strony odpowiedzialne i wskaźniki sukcesu.

Upewnij się, że plan uwzględnia działania zapobiegawcze, interwencję i stały monitoring. Uwzględnij zarówno działania krótkoterminowe, jak i natychmiastowy wpływ i długoterminowe strategię na rzecz zrównoważonych zmian.

Faza 2: Wdrożenie

2

Rozwój polityki

Przeanalizuj i zrewiduj politykę szkolną, aby upewnić się, że jasno definiuje ona wszystkie formy znęcania się, określa procedury zgłaszania, określa konsekwencje i jest zgodna z przepisami krajowymi. Upewnij się, że polityka jest dostosowana do wieku, uwzględnia wrażliwość kulturową i odnosi się zarówno do tradycyjnego, jak i cyberprzemocy.

Szkolenie personelu

Zapewnij kompleksowe szkolenie dla całego personelu szkoły w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i reagowania na znęcanie się. Uwzględnij szczegółowe wytyczne dla różnych ról (nauczycieli, administratorów, doradców, personelu pomocniczego) i zadбай o to, aby nowi pracownicy otrzymali szkolenie podczas wdrażania.

Integracja programu nauczania

Wprowadź edukację antyprzemocową, edukację społeczno-emocjonalną i obywatelstwo cyfrowe do regularnego programu nauczania. Wykorzystuj lekcje, ćwiczenia i dyskusje dostosowane do wieku, aby budować... umiejętności uczniów w zakresie empatii, rozwiązywania konfliktów i budowania pozytywnych relacji.

Zaangażowanie studentów

Wdrażaj inicjatywy prowadzone przez uczniów, takie jak programy wsparcia rówieśniczego, kluby antyprzemocowe i kampanie uświadamiające. Wspieraj uczniów w przejmowaniu roli liderów w budowaniu pozytywnej kultury szkolnej poprzez mentoring, mediację w konfliktach i szkolenia z zakresu interwencji osób postronnych.

Faza 3: Zrównoważony rozwój i ocena

- **Regularne monitorowanie:** Regularnie zbieraj dane, aby śledzić incydenty znęcania się, skuteczność interwencji i zmiany w klimacie szkolnym
- **Ciągłe doskonalenie:** Wykorzystaj wyniki ewaluacji do udoskonalenia strategii, rozwiązania pojawiających się problemów i wzmocnić skuteczne podejścia
- **Celebrowanie i docenianie:** doceniaj postępy, podkreślaj sukcesy i doceniaj osoby i grupy przyczyniające się do pozytywnych zmian
- **Instytucjonalizacja:** Wprowadź praktyki przeciwdziałania znęcaniu się do szkolnych procedur, tradycji i struktur organizacyjnych, aby zapewnić ich trwałość
- **Połączenia społeczne:** Utrzymywanie i wzmacnianie partnerstw z rodzinami, organizacjami społecznymi i władzami lokalnymi w celu rozszerzenia oddziaływania poza szkołę

Należy pamiętać, że wdrażanie WSA nie jest jednorazowym projektem, ale stałym procesem zmiany kulturowej.

Osiągnięcie sukcesu wymaga cierpliwości, wytrwałości i elastyczności, aby móc dostosowywać strategie do zmieniających się potrzeb i wyników ewaluacji.